

. . . . [fu]neris c[ausa²] | fieri iu[sserit] . . . | facito . . . | Si
hosti[am] | caeder[e] . . . | secun

Brixiae rep., fragmentum tabulae marmoreae (C. I. L. V suppl. Ital. I n. 1273 vidit Mommsen). — 1) Cf. supra N. 4906 vv. 7. 8.

4911 honce loucom | ne qu[is] s¹ violatod | neque exvehito neque | ex-
ferto quod louci | siet, neque cedito², | nesei quo die res deina³ | anua fiet;
eod die, | quod rei dinai⁴ cau[s]a | [f]iat, sine dolo cedre⁵ | [l]icetod. Sei
quis | violasit, Iove bovid | piaculum datod; | sei quis scies | violasit dolo
malo, | Iovei bovid piaculum | datod et a.⁶ CCC | moltai suntod⁷. | Eius
piaecli | moltaique dicator[is]⁸ | exactio est[od].

Prope Spuletium rep. (XI 4766 descr. Bormann). — 1) *qus lapis.* — 2) *Caedito.* — 3) *Divina,* 4) *divinae.* — 5) *Caedere.* — 6) *Asses.* — 7) Cf. *Mommsen Strafrecht p. 4017 not. 2.* — 8) *Dicator videtur esse qui dicat rem sacram. Sed tamen hic videtur significari magistratus Spoletinus. Cf. Buecheler mus. Rhen. 37, 1880 p. 627; Mommsen Strafrecht p. 811 not. 3.*

4912 in hoc loucarid¹ stircus | ne [qu]is fundatid² neve cadaver |
proiectat³ neve parentatid. | Sei quis arvorsu hac faxit, [in] ium | quis
volet pro ioudicatod n. [L]⁴ | manum iniect[is]o estod.⁵ Seive | mag[is]te-
ratus⁶ volet moltare, | [li]cetod.

Luceriae rep. (IX 782 ex historia quadam oppidi Lucerini a. 1861 edita; lapis perit aut latet). — 1) *Intellege: luco,* 2) *fundito,* 3) *proicito.* — 4) *ni traditur (emendavit Momms.).* — 5) Cf. *Momms. Strafrecht p. 177 not. 2.* — 6) *mac . . steraus traditur.*

4913 QVOI HOI¹ | SAKROS : ES|ED² SOR³ ||
. . . . IA . . IAS⁴ | RECEI⁵ : LO⁶ | EVAM⁷ | QVOS : RI⁸ ||
. . . . || M : KALATO|REM⁹ : HAP¹⁰ | CIOD¹¹ : IOVXMEN|
TA¹² : KAPIA¹³ : DOTAV || M : ITE : RI¹⁴ | M : QVOI
HA|VELOD : NEQV | ODIIOVESTOD¹⁵ || . . OIVOVIOD¹⁶.

Romae, cippus tofaceus antiqua aetate truncatus et glarea, humo, victimarum ossibus, vasculorum fragmentis superingestis sepultus, nec tamen loco motus, prodiit m. 1, 40 sub pavimento marmoreo et ipso antiquo in foro Romano prope arcum Severi, mense Mai. 1899 curam agente Boni architecto (primus edidit Gamurrini Notizie degli scavi 1899 p. 166 cum imaginibus p. 153—157; deinde Huelsen Berliner phil. Wochenschr. 1899 p. 1003; tum Comparetti iscrizione arcaica del foro Romano [1900], cuius imagines repetivit Huelsen archaeol. Anzeiger 1900 ad p. 40; praeterea de Sanctis Rivista di filol. classica 1900 p. 249). Inscriptus est cippus litteris antiquissimis C pro G (cf. not. 5), B pro H, P pro R, Q pro Q, S pro S, Y plerumque pro V, litterae autem ita per quattuor latera dispositae, ut scriptura alternis versibus invicem modo ab imo in altum, modo ab alto deorsum directa sit: βουστροφιδὸν scriptum dixeris cippum, si eum, qui erectus stat, inclinatam tibi repraesentaveris. Cum pars cippi dimidia vel etiam maior perierit, pauca tantum intelleguntur. Conferenda quae exposuerunt Comparetti l. c. et Enmann Bull. de l'Acad. de St. Pétersbourg 1899 Dec., Otto Archiv f. lat. Lexikographie 12, 1900 p. 109. — 1) *Potest fuisse HONce.* — 2) *Sacer sit (cf. Festus p. 318^b).* — 3) *SORD certum esse*